

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok főkevéscinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, esütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányüzemben.

Kurucok csillaga.

Írta: PHILIPP ISTVÁN.

Mint a kelő holdnak félnék, rezgő fénye
Titokzatos mélység vak, ködös éjébe,
Hatol lelki szemem kutató sugára
200 estendőknék néma homályába.

Tavaszi felhővel, illatos szellővel
Száll a képzeletem sejtelmes erővel
Rónák, halmok felett, rajtuk a kikelet
Ünnepelő köntöse: virághimes meze.
Süvöltő szélvészszel, rohanó felleggel
Száguld gondolatom suhogó szárnyakon
Messze, ködös tájra . . .
Hol a merész sasnak kevély szárnyacsapása
A dalos madarat inti némaságra:
Hol az ősi Kárpát ősz, csillogó orma,
Mint pusztá fellegvár égig nyúló tornya
Némán, méltósággal tekint az őtében:
Sötét fenyeseknek komor sűrűjében
Alvó fellegekre.

Ott pihen meg lelkem, vadon rengetegben,
Hol az érző szívnek minden dobbanását
Titkon visszhangozza mind, az egész Kárpát.
Levél zizegése, szálfák remegése:
Szenvedők panasza, jajja, esdeklése.
Vércse visongása, őserdő zúgása:
Földöntúto népség átka, káromlása.
Vihar harsogása, zuhatag dörgése:
Rongyak kurucz hadnak, vakmerőnek, vadnak
Boszuló haragja, bösz fenyegetése.

Mogorva havason, könnyázott avaron,
Sziklás bérce tetején, sötét erdő mélyén
Várja megváltását, vagy végső romlását
Vérző kebelével, ezer keserveivel
Hazátlank serege.
Ott várja, ott lesi hideg, fagyos éjben
Földi megváltóját, jobb létet adóját;
S nem várja hiában . . .

Im Lengyelhon fölül ékes hajnal-fényben
Csodás csillag támad a bús, gyászos égen . . .
Üdvözlégy! tündöklő, búvós-bájos Csillag!
Öröm hirdetője, udve, vezérője
Árva kuruczoknak, sinlődő honunknak!
S hogy szétárad fénye hegyeken-völgyeken,
Tündéri kikelet ébred mindeneken.
Varázslatos csendben angyalok honából:
A zordon havasnak ezüstös ormáról,
— Mint egykor az égnek, az Úr küldöttjének
Ígézetes hangja —
Megcsendül a vártnak, üdvnek, megváltásnak
Hirdető harangja . . .

Megrendül a Kárpát megrezzen a rónál
Megharsan Rákóczi bús tarogatója.
Rákóczi! Csillagunk! hangzik szájról szájra!
S mintha földindulás dülne tájról-tájra,
Iszonyú zúgással, véres robozással
Száll, hömpölyög, zúdul, mint a tenger habja
Sodorva-típorva, a sötétű erdő
A fekete felhő, a sötétű erdő
Egy-egy nagy darabja: bujdosó lakója,
Szézezernyi rabja.

Mint a végítélet harsány trombitája,
Sziklák, bércek ormán, hegyen-völgyön, rónán
Messze cseng Rákóczi lángoló, epeztető,
Sirokat repesztő, halottakat keltő
Szava, harsonája az egész hazába.

„Lóra kuruc! Lóra! Zengő riadóra.
Szabadságot írtam, eskümet elsírtam
E szent lobogóra!

Értte adom minden kincsem, drágaságom;
Siralmas, rab honom, éreited áldozom
Éltem, boldogságom!
Nem kérdem: tettemért, mit fizetnek-adnak,
Csak lássam anyánkat, leprótt hazánkat
Boldognak, szabadnak!

S miként vihar tüze, vésszes felhők árja
A szembe jövőket kebelére zárja,
A mosolygó Alföld, az ősz, rideg Kárpát
Háborgó hatalma, harci riadalmá
Egyesült erővel rázza láncát, jármát.
Rákóczi szavára, hívó szótára,
A messze tájakról tóduló hadakból
Fétkelen Ocean, világrontó orkán
Rémes hangja hallszik: Csatára, csatára!
Melyért szívünk epedt, im elkövetkezett
A megváltás napja végre-valahára!

S villogó kardjával, mennydörgő szavával,
Mint haragos Isten rettenő villámá,
Mint csattogó szárnyú, boszuló arkangyal,
Tüzes pallosával, mennyei hadával,
Megindul Rákóczi egyre növekedő,
Robogó, dübörgő, földet remegtető
Tenger dalával.

Rajta kuruc! Rájá! Hazánk zsarnokára.
Leszállt a mennyország, fölkelte Magyarország;
Porban rabigája!
S Tiszának, Nyitrának. Vágnak, Moravának
Biboros habjai, sötét hullámai
Labancról, németről gyászdal mormolásán.

Bécsnél a Tiszának piros lett a vize,
A labanc lovának sem kellett az ize.
Megállott az árja, de nem ám magától —
A beleszorított sok német plundrátul.

A tokaji télnek oly hideg volt szele,
Még a tüzes sárkány sem birt volna vele.
Fáztunk, dideregünk, de mihelyt közöttünk
Megjelent mi édes urunk, fejedelmünk,
Kegyes, jó szívének szerető hevétől,
Szeme sugarától, lángoló szavától
Tüzet fogott szívünk, tüzet Tokaj vára
S poklokat zúdítva átkos labancára.

S hej! Rákos-Olaszin Bercsenyi brigádja
Sarabolva-darabolva a rendet hogy vágja . . .
Kopott, fakó csizmánk piros lett estére:
Megfűstöté hétézer labanc piros vére.

A Garam-torokban, szép Esztergom mellett
Süvegben, kucsmában — a mennyi csak kellett —
Hordtunk rögöt, földet, domboltuk magasra:
Hadd lássék jól az Ó patyolatszín sátra;
Hadd lássa Rákóczink jószágos szemével,
Mi történik sok szép, serény ezerével:
Mint tüzik harmadnap a német sirjára
Eszterházy A. tál, Bottyán, Bezeredy
Libertás zászlóját Esztergom falára.

Jó Bercsenyi Miklós, Károlyi, Ocskay,
Magyar leventéi, kurucvér tótjai
Villogó szabályával, baltával, kaszával
Mint vágnak, aratnak, mint dülnek, rohannak
Fehérhegy lejtőin . . . Jaj szegény Ritschannak.
Piros rózsá fákad a sereg nyomában . . .
Nagy áldomás leszen még ma Szomolányban.
Kuruc győzelemnek ülök majd a torát:
Német sisakokból ihatják a borát.

Ott tűnődik Ritschan az est bitorfényén,
Bitorfényben uszó sok sáppadt vitézén . . .
Talán nem is látja, hogy menekül, vágat
Csak egy dán zászlósa ötvenedmagával;
Ötvenedmagával, véres zászlójával
S négyezer jó bajnok . . . rémes árnyékával . . .

Duna, Rába mentén, Vértes, Bakony táján
Győrvarnál, Kölesdnél az egész Dunántúl
Bezeredy, Bottyán, vitéz Balogh Ádám
Az éhes vadaknak, károgo varjaknak
Ellenség testéből dús asztalt rakatnak
Messze Styriában . . . föl Bécs városág.
De már Bécs aljában, a Császár vázában,
Téli pincéjében jobb mulatozás van.
Ritka dinom-dánom a más rovására . . .
S még meg is jelentik, hogy nem utójára . . .

Szép Morvaországban Ocskay, Károlyi
Söt Forgách uram is sok örömet leli.
A dús Ausztriái is szörnyű mód kedvelik,
Mert biz ő kegyelmék soha meg nem veték
Sem a dicsőséget, sem a nervus bellit . . .
Illó álgyszóval adják tudtul Bécsnek,
Hogy a portájára egy kis vacsorára
Jókedvvel, szívesen s számmal jövének.

S Rabutin, Stahremberg, Heister, Pálffy hátán
Porolják a mundért innen s túl a Lajthán.
Sok gögös németje hadd lássa be végre,
Hogy Rákóczi Ferenc Erdély fejedelme
Nem császári szoldos, kurucok vezére!
Kurucok vezére, két ország bálványá
A nemzeti nagyság, a magyar szabadság
Messze jövendőbe zúgó harsonája!

Rákóczi nevének, győzelmes jöttének
Hire hallatára
Megremeg a zsarnok minden sánca, vára.

A hol Ő megjelen süjtő mennykövével,
Ott fényesb a nappal, bitoros az éjjel.
A kuruc álgúknak tompa dörgésére
Meggűl a kegyetlen Caesár szíve-vére;
A réműlet hangja ráfog ajakára,
Sáppadtan hanyatlak ingó trónusára.

S hogy velünk az Isten, ellenünk az ármány;
Hitzegést, árulást viszen sötét szárnyán:
Szabadságért süjtő kardokkal egysorban
Höhér bárdja villan a kuruc táborban . . .

Hervadoz a rózsá, sáppadoz a csillag . . .
A szegény kurucnak, pusztuló kurucnak
Nem lesz több tavasza, nem lesz több hajnala,
Lebeg már fölötte a romlás angyala.

Trencsénél a Vágnak bitoros a habja:
Egy orszá rózsáit magával ragadja . . .
Ki-kicsap hulláma sutogó vízenek,
Csobbanása csendes, bús halottú ének.

Ujvár, Patak fölött éhes hollók árja
Károgya kóvályog: a prédáját várja.
Suhog éjfélszárnya, szállong, kering, röpül
A vár sáncainál két nagy kató körül:
Véres karók végén egy-egy sáppadt fejnek
Szól az a retentő temetési ének.
Hej, Ocskay László, hej, hős Bezeredy
Kár volt bizony, kár, kár, árulónak lenni.

S tovább hangzik a sok holló károgyása
Miként sötét szellem síró káromlása.
A merre kárognak, a merre röpöködnék;
Az egész hazában immár csak temetnek.

Mai lapunk 4 oldal.

Csillag, csillag után hull a siri mélybe
Olykor álomnak sötét tengerébe,
Olykor reménynek, hű minden bánat,
Hogy a létünk helyén új csillag nem támad.
Álmod meg, Istenünk csillagok hullását,
Csak a halálra jöven kurucok romlását.

Virágbonító május enyhe napsugára
Halotti fényt ont a majtényi rónára.
Elhallgat a madár; még szellő sem lebben:
Kuruc zászló leng a sűrű gyászmenetben.
Fölsírámlik lassan, melán, kesergően,
Mint a síró szellő kinn a temetőben
A holtat sirató rézdob, tárogató.
Tompán, mint a haló utolsó hörgése
Hallatszik Rákóczi buzgó „könyörgése”
Tizenkétezernek remegő ajkáról.
S a majtényi mező sóhajokban lengő,
Tavaszi illatos, könnyektől harmatos
Minden kis virága
Megerzi, megtudja: szomorun utogtja,
Hogy most szálla sírba a kuruc viadóra,
A kuruc világgal a hon szabadságra.

S felharsan utolsó rémes riadással,
Áldó zokogással, káromló zúgással
Az eget ostromló, ós kurucz riadó
Zengő harsónája . . .
S ki erre, ki arra, neki a világnak;
Utatlan utakon, zordon hegyormokon,
Éjszakra, délszakra mennek, elbujdosnak
Rákóczi, Bercsényi híres leventéi.

S újra siri csend lesz rónákon, hegyeken.
Csak ha az Ó lelke felettük elegeben,
Meggzól a régi, bús, kesergő nóta:
Kurucok csillaga hol késel azóta . . . ?
Megújul, megindul hű szívünk siralma
S szünetlenül sirja a Kárpát fuvalma:
„Hol vagy oh, Rákóczi elnyomottak atyja?
Te néped, rab honod csillagát siratja.
Szabadság angyala, hol vagy csaták réme?
Dicsőség hajnala, napja, alkony-fénye?
Hatalmas szózatod, kardod villámlását
Néma éj követé kurucok romlását.
Libertás zászlódat, ime kik még élnek
Csak halottra adják gyászos szemfödélnek.

És ki annyi letűnt csillagunknak sirja,
A szellő panaszát, ezerek jajszavát
Megérti, elsirja;
Elzokogja, búgja, viszi, tova adja
A marmora tenger hús mormoló habja
A dél fuvalmának, illatos árjának,
Nagy Törökországban az Ó szent porának.

S glória-övezten, győzve éjen-árnyon,
Hozzánk száll nesztelen égi szellemzárnýon
Mi nagy bújdosóknak halhatatlan lelke.
Mámoros lesz szívünk szent leheletétől,
Visszatért lelkének, dicső szellemének
Bűvölő fényétől, perzselő hevétől.
S ha bezárja ajkunk démoni igézet,
Az Ó hangja hallszik, szívünkben viszhangzik,
Midőn sejtelmesen beszél a természet . . .
Ha megszólal röge eme véres földnek,
Melyben annyi hősek csontjai pihennek,
Melyen elhamvasztott tárogatók porát
A hazai szelek sirva szerete hordják.

Olyankor a szellő méla sóhajában,
Bánatos madárka fájdalommal dalában,
Zizegő avarnak, zengő zivatarnak,
Zúgó rengetegnek, dörgő fürgetegnek
Siralmas jajában, tomboló zajában
Ott kesereg, forrong, zúg tárogatója,
Az Ó riadója, az indulója . . .

Rákóczi, Rákóczi! kurucok csillaga!
Takar bátor messze, idegen föld pora,
Nem völtál te soha, soha senki másé
Csak magyar hazáé, gyászoló hazáé.
Mártirunk! Népednek Te nagy bújdosója,
Im haló poródnak, egész mivoltodnak
Nem holt; hideg érc, kő . . . millió hön érző
Hálás honfiszjív ez őrzője, óvója
Őrökké virágos, élő koporsója.

De jövend még idő . . . eljövend még napja,
Hogy a borús mennyből fényt visszkapja.

Büszke csillag támad a derengő égen
S csodás ihlet száll meg, miként akkor régen . . .
Es megharsan az Ó hívó trombitája
S megmozdul sirjában, széles e hazában
Csodás ármádiája, tenger katonája . . .

Pirkad már a hajnal . . . közeleg az óra,
Hogy újra esküdjünk ama lobogóra,
Tárogató szóra, zengő riadóra.
Róna, bércz megremeg: talpon a hadsereg.
Felébredsz Rákóczi a nagy riadásra
Egy nagy, örök, dicső, szent feltámadásra!

Rákóczi ünnepe.

Álmokban ring a lelkem.
Nem tudok szabadulni az igézetől, alig tudom hinni, hogy nem álmodtam. A daliás idők kétszázévesztendő emléke eleven erővel rajzik lelkem előtt, annak minden dicsősége, bújja, rajongása, lelkesedése varázslódott vissza elénk. Újra láttuk lobogni a tépett-rongyos Máriás zászlókat, hallottuk zúgni, harsogni a tárogató riadását, fegyverre kelni a dicső kuruchadak labancverő seregeit, kik Istenért és hazáért piros, meleg vérükkel adóztak. Hallom a Hymnusz, a Szózat csodás varázsos énekét, a melyet Fejérvártól talán nem is énekeltek még oly művészi és mégis szívből jövő lelkesedéssel, hallom a kurucnóták kesergését, szívét emelő, lelket tépő zengését, hallom a tárogató zokogását s még mindig elevenen zibong lelkembe annak a csodás szép költeménynek hatása, a melyhez hasonlólt régen irtak már Magyarországon.

Szinte hihetetlen, hogy Fejérvártól, ebben a szerzteoszlot, szinte hajlíthatlan városban a sziveket egygyé lehetett olvasztani egy nemes, nagyszerű eszme, a szabadságharc, egy talpig nemes nagy hazafi, a magyar haza megtestesült ideálja iránt való lelkesedésben.

És mily szép, hogy az a pompás ünnepély minden ízében nemcsak magyar, hanem keresztény ünnepély is volt.

Szombaton este Zichy Jenő gróf, a Vörösmartykőr elnöke nyitotta meg a városi színházban. Szavai kerítették a sablont, átérték beszédén, hogy lelke egész melegevel vett részt a nagy Rákóczi emlékének ünnepén.

Philipp István gyönyörűséges költeményét ifjú Fiath Imre szavalta. Diszmagyart öltött magára. Hangja elfogódot, majd éreces erővel dörgött, midőn a nemzet nagy hősenek lelkét varázsolta lelkünk elé. Nem volt szív, a melybe bele ne markolt volna s alig volt szem, a melyből könnyet ne facsart volna. A költemény szinte játszik a magyar nyelvvel, csengése-bongása elbájol, elandalt, tüzel, megvillogtatva a szemeket, éreztük öklünk összeszorulását. Talán Vörösmarty se tudta volna szebben megírni. Mi azt hisszük, hogy nemcsak szolgálatot, hanem kedves kötelességet is teljesítünk, mikor Philipp István költeményét egész terjedelmében közöljük olvasóink gyönyörködtetésére. Hiszen fnyonponta volt a gyönyörű ünnepélynek.

Kuti József dr. fényes tehetségétől csak igazi szépet várhattunk. Az Ó óriási tanultsága, gyönyörű, magyaros, könnyen folyó stylusa, a mely sehol nem keresi a cikornyát, hanem ismeret terjeszteti s vele gyönlörködtetni kíván, elérte hatását. Egyesek talán hosszúnak találták, mások inkább jellemrajzot, mint történelmet vártak, voltak, a kik nem látták eléggé kidomborítva azt a mély és igaz vallásosságot, mely Rákóczi jellemében hazafisága mellett drágakő gyanánt ékeskedett: mi élveztük és gyönyörködve hallottuk szép előadását.

Tárogatón Hieisch Artur tanár játszott, jobára ismert darabokat fúvján beleilleszkedett a szép keretbe.

Várady Antal szép melodramáját Koronczay József tanár szavalta, a zongorakísérettel hozzá Schwarzbach Flóra urhölgy játszotta azzal az ismert precizitással, mely az Ó játékkor mindenkor jellemzi.

Utóljára szólunk a kath. kör énekhararóit, a melyet a műkedvelők díszes csoportja egészített ki. Városunk szépeinek bájos csoportja, azt hisszük, feledhetlen képet alkotott a néző és hallgató közönség lelkében. Szebben és minden rész-

letében művésziesbben talán nem lehetett volna élénkelni az ünnepély savát képező énekeket. S ha a siker nagyszerűségéről kell szólanunk, Kneifel Ferenc dr. a dicséretet két kézzel kell szórniunk. Ha van valaki, a ki városunkban erre a nagy és kényes feladatra vállalkozhatott, az Kneifel dr. volt, a ki újfajlag megmutatta, hogy igazi művész és a kinek az énektanításban Fejérvártól senki nem léphet a nyomába. Érezték ezt a szereplők is, midőn a kedves nap emlékként egy ezüst cigaretta-szelencével lepték meg az ő szeretetre méltó, mindig finom és vonzó modoru karmesterüket.

Az ünnepélyt bankett zárta be, a mely az ünnep sikeréhez méltó jóhangulattal fűszerezve a Magyar Királyban folyt le.

UJDONSÁGOK.

Bérmaut. Megyépsüspökünk május hó 23-án reggel 8 órakor Alesuthon, 11 órakor pedig Felcsuthon, 24-én reggel 8 órakor Bicskén, d. u. 3 órakor Mányon, május 25-én reggel 8 órakor Zsámbeón, 26-án reggel 8 órakor Perbalon, d. u. 3 kor Tinnyén, 27-én reggel 18 órakor Pátyon, utána Torbágyon fogja a bérmálás szent-ségét kiosztani s még aznap visszatér székvárosába Nagy-Lángon június 2-án délelőtt, Csöszön ugyan aznap d. u. bérmál Ó Méltósága, Ettyeken pedig — a mint értesülünk — a templom folyamatba levő helyreállítási munkálatai miatt július 2-ára halasztottat a bérmálás.

Nevezetes évforduló. Dicső előjeink 1688. május hó 19-én foglalták vissza Székes-felhárv szab. kir. városát a törököktől. Az évforduló napján, vagyis holnap hálaadó istentisztelet lesz a székesegyházban a Szent István koponya-erekiye kitétele mellett.

Az ipartestületi betegsegélyező pénztár Say Ferenc építész elnöklote mellett tegnap tartotta meg rendes évi közgyűlést. Miután a határozatképesség konstatálott, az évi jelentés olvastatott fel. A közgyűlés helyesléssel vette tudomásul a jelentést 1 tag kivételével, a ki azért nem vette tudomásul, mert a meghívó nem bocsájtott ki 8 nappal előbb. A zárszámadás és mérleg elfogadtatván, a pénztárnoknak a felmentvény megadottán. Ezután választás utján megalakították az igazgatóságot, felügyelő bizottságot s a választott bíróságot. Ellenőrül méltó Perc József választott meg s tekintettel arra, hogy a segédék és tanoncok beiratása körül a munkaadók gyakran nem tesznek eleget kötelességüknek, egy másod-ellenőri állás szerveztetett 300 korona évi fizetéssel. A közgyűlés egyéb tárgyai közül megemlítjük, hogy dr. Kecán Livius pénztári orvos díja 300 koronáról 500 koronára emeltetett.

A népgyűlés elején Piniér Károly közművelőlegény óhajott szerepelni. Többed magával bevonult a terembe s az évi jelentés tárgyalásánál szót kért. Tekintettel azonban arra, hogy az alapszabályok értelmében csak a megbízottak birnak szózási és szavazati joggal, Piniér Károly nem szónokolhatott léven e helyen is fogadatlan prókator.

Esküdtészi tárgyalás. Ma vette kezdetét a májusi esküdtészi ciklus, mely előreláthatólag f. hó 23-án ér véget. Ifj. Balogh Sándor 18 éves mányi lakos út ma a vádlottak padján s számdékos emberölés büntetének kíséreltével van vádolva, mert 1902. évi július hó 20-án elkeseredésében a sógorára, illetve annak apósára rálított, lövése azonban nem talált. Ma délelőtt 10 órakor kezdődött a tárgyalás, melyre a bíróság következőleg alakult meg: dr. Mäder Ferenc elnöklote mellett szavazó bírák Madarassy István és Sipos Sándor, jegyző Seidel János. A vádhatóságot Bors János kir. alügyész képviseli, míg a magánvádló érdekeit dr. Szarvas Ferenc ügyvédjelölt védi. Védő: dr. Csöppenszky Mihály ügyvéd. Az esküdték kisorsolása után a vádirat felolvasztatván kezdetét vette a bizonyítási eljárás, mely még lapunk zártakor sem fejeztetett be.

— **Keresztjáró napok.** Ősi szép szokása a kath. egyháznak, hogy a keresztjáró napokat imádságba merülve tölti; könyörögve járnak a hívők az egyik templomból a másikba s kéri a Mindenható, hogy áldását adja rájuk és munkájukra. Ezen ájtatosság eredete az ötödik századba nyúlik vissza. 469-ben Szent Mamert viennei püspök tartotta először. Franciaországot nagy földrengések, vállámcsapások, ragadozó vadállatok és más elemi csapások pusztították, melyek elhárítására s az Urkiengesztelésére 3 napi böjtöt és közájtatosságot rendelt el a szent püspök, mire megszűnt a baj. A példát másutt is követni kezdték s az lassankint az egész keresztény világon elterjedt.

Városunkban az esős idő miatt a körmenet nem tartatott meg. Kedvező idő esetén holnap a Ferenc rendiek templomába, szerdán pedig a szeménáriumi templomba megy a körmenet.

— **Adomány.** Szeidl Károly pincér egy vitás ügyben neki ítelt 4 koronát a Rákóczi-szobor alap javára adta. Kuti Fülöp alkapitány a pénzt rendelkezési helyére juttatta.

— **A péksztrájk.** Szabó Lajos iparfelügyelő jelenlétében szombaton délután ismét összeült a bizottság, hogy a pékségdek sztrájkmozgalmára vonatkozólag megállapodásra jussanak. A segédék kijelentették, hogy a hetiből emelésétől most már ellátnak, a kosztipénzre vonatkozó követeléseiket azonban fenntartják. A munkaadók hajlandók a nős segédeknek napi 1 k. 20 f. kosztipénzt adni, a többi segédeknek azonban csak reggeli és vacsorapénzt adnak és pedig napoként 60 fillért. A segédék ezt az ajánlatot nem fogadták el s így a békéltetés ez alkalommal sem sikerült.

Mint halljuk, ma már néhány mester teljesítette a segédék kérelmét s azoknál munkába álltak a segédék s a sztrájk most már részleges. Valószínű, hogy néhány nap múlva elsimulnak az ellentétek s vége lesz a sztrájkoknak. Ismét fordult elő rendzavarás. Csernay Vilmos pékmester mindeneset pénteken reggel megtámadták s megverték. Könnyű testi sértsést szenvedett. A segédék komolyabb része elítéli ezt a garázdálkodást, a mi csak megnehezíti a békés elintéztést.

— **Az izraelita krajcáregylet** f. hó 24-én d. u. 3 órákor a hitközség üléstermében rendezés évi közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki jelentés a lefolyt évről. 2. A zárszámadás tárgyalása s a választmányok a fölmentvény megadása. 3. Indítványok.

— **Baleset a gyakorlóterén.** Különböző hírek keringenek még mindig a zámolyi gyakorlat alkalmával előfordult balesetről. Beszélnek dinamitmerénylőről, halálos töltényrobbanásról, épen ezért közöljük a valódi tényállást. Tóth Pál helybeli póttartóalkos a zámolyi harcászati lövészlet alkalmával a csapattal együtt fekvőhelyzetben állt. A puská megtöltésekor a zárdagattyut gyengén taszította be a csöbe s mikor lőtt, a lövedék a zárvázatot visszalökte s a katonát hamlokon jelentéktelenül megsebezte. Levitte még a szomszédja sapkájának egy részét s egy szakaszvezető zubbonyujját is érintette. Szerencsére a lövedék súlyosabb természetű sebet senkin sem ejtett.

— **Katonák és civilek harca.** Halblének György kanászbojtar tegnap este Bánócki József nevű barátjával hazafelé ballagott. Menet közben a Széchenyi utcán egy katonával találkoztak, a ki harcias hangulatban minden áron csatározni óhajtott s hamarosan szováltásba keveredett a civilekkel. Ezek nem vették tréfának a dolgot, alaposan elverték a harcias katonát, a ki látván az ellenfelek túlnyomó erejét elkiáltotta magát: Egybeliek, ide jőjtek! Nem kiáltott hiába, mert csakhamar ott termelt négy közös baka, a kik elől Halblének a közeli Zetykó-féle vendéglőbe menekült, Bánócki pedig lerántotta egyik baka oldalfelegyverét, egy darabig azzal védekezett, míg nem ő is futásban keresett menedéket. A csata szemléletére ekkor már több alsóvárosi legény is megjelent, a hadifiai forszírozták is a harcot, de egy arra menő rendőr meggátolta az újabb össze ütközést s távozásra intette a megsebesített katonákat.

— **Névváltoztatás.** Negler József ettyeki illetőségű, budapesti lakos vezetéknévtel belügy-miniszteri engedéllyel Nagy-ra változtatta.

— **Verekedő utasok.** A ma délelőt Budapest felől érkező vonaton többek között egy csomó fiatalember is utazott. Tavaszgi gyakorlatra kellett bevonulniok s így érhető, hogy már kora reggel töbet ittak a kelleténél. Elcinte nótászo mellet utaztak, később azonban valami leányügyben vitába keveredtek. Egy-kettő megkísérelte a békés elintéztést, de nem sikerült, sőt rövid szóvitás után a kupé utasai egy összeverekedtek, hogy a kalauz erőlyes fellépése sem teremtett rendet, a mi csak akkor állott helyre, mikor néhányból patakzott a vér. A főszereplők Szabó Károly és Szabó József maratonvásári lakosok voltak, a kiket az állomáson a rendőrség vett oltalmába. Átadták a katonai hatóságoknak.

— **Ékszerlopás.** Gyors egymásutánban két ékszerlopás történt városunkban, a nyomozat érdekében azonban még mindig óvakodnunk kell a publikálástól. A rendőrség munkája nem lesz sikertelen, sőt már eddig is eredményes.

— **Lovak osztályozása.** Keresztes Ignác főzig. tanácsos felhívja a város összes lótulajdonosait, hogy e hó 28- és 29-ikén lovaikat a „Fehértó” fogadóba vezessék elő a következők sorrendben:

Május 28-án délelőt 8 órákor: Széchenyi utca, Tanyasor, Homoksor, Szárca-utca, Schmidt-féle légtelép, Kert-utca, Tavírdá-utca, Horváth István-utca, Apáca-utca, Piros alma-utca, Gyümölcs-utca, Dinnye-utca, Budai-ut, a kanálisítói a budai sorompóg, Lövéde-utca, Zöldfa-utca, Sarló-utca, Güzmalom-utca és köz, Gáz-utca, Major-utca, Könyök-utca, Saletrom utca, Vásártér 7—29 páratlan házszám, Szénater, Alsókirálysor, Felsőkirálysor, Olaj-utca, Berényi-ut 18. házszám, Kórház-utca. — **Május 28-án délután 3 órákor:** Haltér 3—17-ik páratlan számig, Sütő-utca, Patolai-utca, Szedler-utca, Temetősor, Bőrgyár dűlő, Tobak-utca, Szömörce-utca, Kác-utca, Szunyog-utca, Halász-utca, Csapó-utca, Cserepes köz, Selyem-utca, Sziget, Jancsár-utca, Tolnay-utca, Horog-utca, Simor-utca 1—41 páratlan házszám, Demkőhegy, Maroshegy, Szarazrét, Jancsár kut dűlő, Arany tanya, Sas-utca. — **Május 29-én délelőt 8 órákor:** Ligetsor, Ékezkas-utca, Sár-utca, Malom-utca, Sörház-ter, Templomköz, Öreg-utca, Zámoly-utca, Zámoly-köz, Sörpince-utca, Királykut-utca, Csorda-utca, Berényi-ut 2—28 páros házszámig, Forgó-utca, Vendel-utca, Kecskemétsor, Kecskemet-utca, Kertajka, Csutora-utca, Vásártér 2—30 páros házszámig, Honvéd-utca, Kalló-malom, Hatari malom, Öreghegy, Farkastanya, Téglatelep. — **Május 29-én délután 3 órákor:** Nádor-utca, Sas-utca, Iskola-utca, Bognár-utca, Színház-utca, Kigyó-utca és kigyó köz, Vásártér 1—5. páratlan házszámig, Osz-utca, Kórház-utca 6. házszám, Kossuth-utca, Városház-ter, Megye-ter, Vörkört, Vörösmarty tér, (Haltér, Schlammadinger ház.)

— **Fiatal bűnös.** Földes János megyeház-u. 10. sz. alatti lakos, asztalos, tegnap elküldte az inasát, Taraszovics Tivadart egy megrendelőjéhez pénzért. A fiu kapott is 30 koronát, de a gazdájához nem tért vissza. A rendőrség eddig csak annyit állapított meg, hogy a sikkasztó tanonc Budapest felé elutazott.

— **A szopós borjú védelme.** Reé István főkapitány a következő hirdetményt bocsátotta ki: A m. kir. földmívelésügyi miniszter rendelkezésével a szopós borjú közfogyasztásra levágását a hanyatló és fellendülésre váró állattenyésztés érdekében szigorúan ellenőrizni rendelte és annak megakadályozását kívánja. Miheztképest Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága által a közvágóhidről és a húsvasárról alkotott, kormányhatóságilag jóváhagyott szabályrendelet 47. §. 2. pontja értelmében tudomására hozom a közfogyasztásra szánt borjú levágásával üzletszerűen foglalkozó helybeli mészárosoknak és vendéglősöknek, ugy kormcsmárosoknak, hogy 4 hétnél fiatalabb borjú hús a közfogyasztás alól elvonatik, vagyis 4 hétnél fiatalabb borjú közfogyasztásra egyáltalán le nem vágthatók.

— **Állategészségügy.** Zámoly községben a sertésorbánc, Sár-Szent-Niklós a lépfene, a hozzá tartozó Csirip majorban pedig a száj- és körömfájás fellépett. A Káloz községhez tartozó Hatvan pusztán, továbbá a Kül- és Anna majorban a száj- és körömfájás megszűnt.

— **Elfogott sikkasztó.** Fesü János, az államépítészeti hivatal szolgája a napokban az adóhivatalnál főnöke megbízásából, levett 85 koronát s azzal megszökött. A pénz egy részén ruhát vett s a mi megmaradt, azt Veszprémben elmulatta. Néhány nap alatt vége lett a boldogpogának s a pénz elfogytával visszajött városunkba. A rendőrség tegnap elfogta a bujkáló sikkasztót s átadta a kir. ügyészségnek.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pártot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzen be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkeskedéséből Budapestben a „Sétateri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétateri részére.

Nyilttór.)

„S.” urnak!

Ha három napon belül az elszárolás meg nem történik, komolyan hozzá fogunk a dologhoz.

Székesfehérvár, 1903. május 18.

E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szek.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Érdeklődő. A liberalizmus szerény nézetünk szerint nem abban kulminál, hogy bármínő vállalkozásról is legyen szó, abba a zsidóságnak, mint nélkülözhetetlen feltételül szerepet kell juttatni. Egyébiránt az énekesek toborzása a Rákóczi ünnepségre nem vallásfelekezeti szertartást jelent, hanem hangnagyság és intelligencia szertart; nem jöttöt véletlenül szerepe a gör. katolikuskoknak, a gör. keleti szerbeknek, unitáriusoknak stb. vallásoknak, s miként ezek nem jöttek meg, így a zsidóság józambb eleme sem fog fejtődni a fajukat ért szörnyű sérelem felett. Az ön megnyugtatóására írhatjuk, hogy a dalártdában való közreműködése egy jó hangú izraelita is felajánlottat de az illető jának léte részét nem venné az énekes. Sajnos volna, ha a Vörösmarty kör vezetőségének Rákóczi ünnepély rendezésekor figyelmét még arra is ki kellene terjesztenie, hogy az ünnepségen minden vallásfelekezet, de különösen a zsidóság méltóan legyen képviselve. Ezen alkalomra egyébiránt városunkban ez oly szép sikerrel működött kath. köri járdára, mint ilyen kértett fel, s így azon sem lehetne épen megakönni, ha az énekesek magát a dalárta tagokhoz közelebb álló gyerekekkel egészíti ki s nem kutat az izraeliták között.

K. G. Helyben. Nem osztjuk nézetét. Itt felesleges minden ürügykedés, azért érdemlegesen nem is reflektálnak az „I.-s”-ből kioltozott silány laplódékre. Egy trónörökös, főleg ha Ferenc Ferdinándnak hívják, annak a saktervédőnek a nagy papirusa meg nem sérthet. Mindenki tudja, hogy az az egész irás a katolikus gyűlöletből s a népart itáni irigységből fakadó hazugságok halmaza. Mert igaz ugyan, hogy Ferenc Ferdinánd nem igen idózik Magyarországon, csakogy ez azon illeten támadások alapján melyekkel őt a gyűlönyölözás párt egyes nyelvtörgetői illették, nagyon is érhető; azt azonban hogy a trónörökös Magyarország, keresztény magyar népet nem szereti, hogy magyarul nem tud, stb. stb., azt csak a legkajánabb gyűlöletet hazudhatja. Hisz Ferenc Ferdinándnak még az udvari papja is magyar ember. Különben, ha jól megmondoljuk a dolgot, a becstelotes magyarságnak sokkal több oka lenne afelett hozzanakodni, hogy a liberális kormányárt Tisza-Bánffy törődéke, magát a Királyi iparkörök, Fejérvár báró révén a maga részére lefoglalni. Hogy ezt sem a saktervédő nagy magyar, sem a mi jó ügyvenyölözás hátyánk, az ex-lex nagy gyűlöltő, nem vették szemé afelett, nem csodálkozunk.

Ami egyébként az utóbbi iteti, mi úgy látjuk, hogy a Székesfehérvári Hírlap érdemes szerkesztője jó ember, csak egy kicsit nem óvatos, mi az idősebb korral együtt szökött járn. Ó rágtún, amint valami hangzer kezébe kerül, elszökött, fuja a Rákóczi nójtát s nem veszi észre, hogy amint ő nem tárogató, csak egy rozoga hangzó.

No de ezen ne csodálkozunk, hisz régen megismert már, hogy az öreg Homeros is el-el sznyyókál néha. Mert békesség, velünk.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1903. május 1-től 1903. október 1-ig.

Budapest	Székesfehérvár	Nagykanizsa
indul	érkezik	érkezik
Gy. v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este
Gy. v. 8.00 regg.	9.17 d. e.	9.22 d. e.
Sz. v. 6.50 regg.	9.00 d. e.	9.27 d. e.
Sz. v. 2.00 d. u.	4.01 d. u.	4.13 d. u.
Sz. v. 10.00 este	11.58 éjjel	12.08 éjjel
Sz. v. 5.25 d. u.	6.45 d. u.	6.50 d. u.

Sz. v. 5.50 regg.	7.17 regg.	7.22 regg.
Sz. v. 4.15 d. u.	6.05 d. u.***	
Sz. v. 5.45 d. u.	7.35 este****	

* Június 20-tól szeptember 10-ig kötelekodik. — B. Bat.-Györgytől Nagy-Kaniszáig csak vasár- és ünnepnapokon
 ** Haon vonat csak vasár- és ünnepnapokon kötelekodik július 1-től augusztus 31-ig
 *** Csak Álbálg kötelekodik június 20-tól szeptember 10-ig.
 **** Csak Álbálg kötelekodik június 19-től augusztus 31-ig.

Prágahof	Székesfehérvár	Budapest
indul	érkezik	érkezik
Gy. v. 3.30 éjjel	8.29 d. e.	8.35 d. e.
Gy. v. 2.55 d. u.	7.52 este	8.00 este
Sz. v. 9.06 d. e.	6.09 d. u.	6.19 d. u.
Sz. v. 8.25 este	4.23 regg.	4.31 regg.

Komárom	Székesfehérvár
indul	érkezik
Sz. v. 3.30 regg.	6.15 regg.
Sz. v. 12.14 d. u.	2.27 d. u.
V. v. 6.20 este	11.09 éjjel

Paks	Adony-Szabolcs	Székesfehérvár
indul	érkezik	érkezik
V. v. 2.00 éjjel	5.18 reggel	6.23 regg.
V. v. 1.19 d. u.	5.22 éjjel	6.11 este

Sárbogárd	Székesfehérvár
indul	érkezik
V. v. 6.31 regg.	8.12 d. e.
V. v. 1.00 d. u.	2.37 d. u.

Bioske	Székesfehérvár
indul	érkezik
V. v. 5.51 regg.	8.17 d. e.
V. v. 6.24 regg.	8.42 d. e.

Kia-Czei	Jutas	Székesfehérvár
indul	érkezik	érkezik
Sz. v. 2.20 d. u.	4.48 d. u.	4.53 d. u.
Sz. v. 4.48 regg.	7.06 regg.	7.11 regg.

Székesfehérvár	Jutas	Kia-Czei
indul	érkezik	érkezik
Sz. v. 9.31 d. e.	10.41 d. e.	10.46 d. e.
Sz. v. 12.25 d. u.	2.02 d. u.	2.10 d. u.
Sz. v. 9.27 este	10.50 este	

NOVENA,
 azaz kilencnapos ájtatosság
 Jézus szentséges szívéhez va-
 lamely különös kegyelem
 elnyerésére. Kötve 60 fillér,
 fűtve 40 fillér darabonként.
 Kapható és megrendelhető
 Rózmán István Budapest,
 VIII., Szentkirályi-utca 23. a.

KOSTYELIK JÓZSEF
 VENDÉGLŐS
 SZÉKESFEJÉRVÁR, KOSSÜTH-UTCA 3. SZÁM.

Ajánlja naponta frissen csapolt, legjobb minőségű Dreher-sörét.
 Villásreggeliben naponta nagy választék. Legjobb fehér borok.

Egy korsó sör 13 kr.
 Egy pohár sör 9 kr.

A fehérvári Öreghegyen egy jó
 karban levő szőlő (hajlékkal) közel
 a városhoz szabad kézből eladó.
 Ugyanott nagyobb mennyiségű bor
 is kapható. Bővebb felvilágosítást
 lapunk szerkesztősege nyújt.

Új bútort üzlet!

Van szerencsém a n. é. helybeli és
 vidéki közönség becses tudomására hozni,
 hogy saját műhelyemben készült asztalos
 munkákból raktárt tartok.

Kórház-utca 4. szám alatt
 (saját-ház)

Raktáron van uri-, háló-, ebédlő-,
 szalon-, előszoba és konyhabutorok a leg-
 szolidább kivitelben, melyeknek jó minő-
 ségéért felelősséget vállalok.

Főelvem oda irányul, hogy ezen
 szakmában előforduló silány gyári mun-
 kák által félrevezetett közönség helyben
 találjon szolidan készült bútortokat.

Elvállalok továbbá minta és rajz
 szerint választott bútork készítését bár-
 mily kivitelben, ugyiszintén mindennemű
 asztalos munkákat jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki
 közönség figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel
NYÁRI GÁBOR,
 épület és bútorasztalos.

Mészáros Miklós
 a magyar kir. szabad. osztályviszjáték főárúsfője
 Budapest, VIII., József-körút 22-24.

a m. kir. szab. osztályviszjáték főárudájából
 való közvetlen beszerzését eredeti árakban:

1/6 1.50 3/4 6. — 1/2 12. — korona.
 1/4 3. — 1/8 6. — 1/16 12. —

Megrendeléseket az előszerűségből postátalványon kérem
 Huzás már május hó 22 és 23-án.

FRÖSCHL JÁNOS
 Első székesfehérvári cementárú-gyár és
 beton-építkezési vállalata
Sz.-fehérvár, Zöldfa-u. 17. (Ácstelep.)

Ajánlja saját készítményű szines
 cementlapjait és beton-alagsatornáit.

Templomok, konyhák, folyosók és
 verandák padozatának mozaikkal,
 cementlapokkal és betonnal való bur-
 kolását, fürdő-medencék, beton-
 jászolok készítését és egyéb e szak-
 mába vágó munkálatok kivételét
 elvállalja.

Azonkívül raktárt tart jó minőségű
 portland és román cementből, külön-
 féle cserépszindelyekből és mennye-
 zet-nádfonatból.

HIRDETÉSEK
 a „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“ részére
 jutányos áron felvételnek
 a kiadóhivatalban.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott